

eenslydende Regler, medens de dog efter den store Ubestemthed, hvori de maade holde sig, kunde af de forskellige Bestyrelser anvendes paa en meget forskjellig Maade.

Hvad de enkelte Forandringer angaaer, som Udkastet indeholder i de hidtil foreskrevne Regler, saa ere de vistnok i sig selv velgrundede, men de ere dog ikke af stor praktisk Bigtighed, og det saa meget mindre som de Straffearter, som det har bortkastet, i Virkeligheden lidet eller aldeles ikke benyttes, hvilket i selve Motiverne er bemærket med Hensyn til den i Pl. 31te August 1813 hjemlede Krumslutning, der og er udeladt i den Kgl. Resolution af 17de Decbr. 1834 og 24de Decbr. 1841, resp. for Viborg og for Odense Tugt- og Forbedringshuse. Eiheller kan det ansees paatrængende, at den i bemeldte Placat anordnede særlige Ret og hvad dermed staaer i Forbindelse opheves; thi, om end denne Indretning just ikke er fornøden, saa er det dog af ikke liden Nytte, at en særegen retskyndig Embedsmand er ansat til i de vigtigere Tilfælde at optage de Forhører, hvorpaa Afstraffelser ere grundede, istedetfor at ellers denne Undersøgelse maatte anstilles af Inspecteuren, med hvem Fangerne jevnlig komme i de Sammenstød, der foranledige Spørgsmaalene om Straf. Ogsaa synes den Ret, der paafjender de Sager, som ligge uden for den Bestyrelsen tilkommende Straffemyndigheds Grændser, at frembyde den Betyggelse for den Paagjældende, som billig kan fordres, hvorhos det og, navnlig hvor en stor Mængde Fanger ere indviklede i en Forbrydelse, fra flere Sider er tjenligt, at Retten holdes i Straffeanstaltens Locale.

Heller ikke skjønnes det, at nogen Straffeanstalts Bestyrelse vilde kunne mangle Hjemmel til at udøve den Straffemyndighed, som ei kan undværes, om der end for Tiden ikke udgives nogen Lov angaaende det omhandlede Emne. Navnlig vil det hvad den Kjøbenhavnske Straffeanstalt angaaer ikke kunne holdes i Tvivl, at Placaten af 1813 maa beholde sin Anvendelighed, uagtet der ansættes en enkelt Directeur istedetfor den i 1817 oprettede Direction, thi herved bringes Indretningen jo, i den omhandlede Henseende, kun tilbage til den Tilstand, hvori den var, da Placaten udkom. Snarere kunde det være tvivlsomt, hvorvidt de ved de ovennævnte Res. 1834 og 1841 trufne Bestemmelser kunde blive i Kraft, naar man ophævede den samlede Inspektion ved Viborg og Odense Tugt- og Forbedringshuse, der efter fornævnte Resolutioner havde at bestemme Straffen, saavel som de hidtilværende Directioner for disse Anstalter, hvis Stadfastelse maatte komme til og Bestyrelsen lægges i en enkelt Directeurs Hænder. Men foruden at der dog ikke vilde mangle Hjemmel for en saadan Directeur til fornøden Straffemyndigheds Udøvelse, synes en Forandring ikke at være paatrængende nødvendig, og navnlig sees det ikke, hvorledes man kan gjøre Regning paa for den Lov af 200 Rbd., der i Finantslovens Udgiftsbilag VI S. 30 er udsat for Directeuren over den Odenseer Anstalt, at faae en dertil egnet Mand til at anvende den Tid, som denne Postes svarlige Udførelse vilde kræve, hvorhos det i Forbigaaende bemærkes, at Bestyrelsen af Odense Tvangsarbejdshuus uden Tvivl dermed burde forenes.